

195.

it, quando fecibus immista eas intensâ suâ caliditate exsiccat, adeoq; suppressâ alvô dolorem congenerat. *Verum*, missâ jâ dubiâ lectione *Avicenne* tum ipse certè varius in his sibi ipsi (d) contradicit (*dubia tamen & nondum probatae quæ sunt fidei*, istis: *Quotidiè, inquiens, à cystifellis ad intestinabilis mittitur, quæ excrementis permista virtutem intestinorum expulsivam proritat*: tum *notata modoratio testatur & contrarium objicit, quibus addimus curandi scopum*, cui satis facimus non tam alteratione, quam evacuatione, quamvis ea in primis etiam huc faciat, suumq; ad fervescientiam bilis restinguendam conferat, veluti utriusq; usum conjungendum nobis commendat historia à *Zacuto* (e) exposita. *Nec, dum* feces exsiccare dicitur bilis, oppidò concessum est, quod iis immista id præstet: Sed mediante intemperie à bilis ebullitione suscitata & communica id præstare eam posse, omnino persuasum habemus. *Quibus equidem* bilem fecibus immisceri, vel immistam, eas exsiccare non posse, nullò modò urgetur, sed potius malum in pejus, quod dicunt, & deterius corruere, si bilis excedente quantitate fecibus commisceatur, & ob alvum suppressam diutius retineatur, ultrò concedimus, quippe tum non solùm feces exsiccat, sed & obstructionē feces retinendo, confirmat & rosione suâ continuâ ulcera periculosa sulcitare potest, quæ *Cœo* lethalia dici supra innuimus.

(a) 3. collect. 20. (b) part. 1. obs. sing. libr. 4. obs. 7 p. 204. (c) alleg. loc. (d) libr. 2. de excrement. c. 2. p. m. 282, (e) l. 2. prox admir. obs. 25.

XIV.

V. *Vermes*, qui & pungendo & divellendo dolorem inducunt colicum. Colicâ laborantem rusticum, rejectis ultra 30 vermibus, sanitati restituit *Forestus*, (a)

B 3

&